

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1922.-ΕΤΟΣ Δ' ΑΡ. 165

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 40

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
'Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 'Ετησία δρ. 20.—'Εξάμ. δρ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > > 40.— > > 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4.— > Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ : Διά τὰ περὶ 20 λεπτά ἢ λέξεις
Διά τὰ ποιήματα 50 λεπτά ἢ λέξεις

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΡΕ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

PEN-RITA

Δέν πηγαίνω ποτέ στο Νεγύ χωρίς να θυμηθώ την όμορφη ξανθή Ρέν-Ρίτα που συναντά κανείς σχεδόν κάθε βράδυ στο Μπουζυχοπλάσι...

Στο μυαλό μου ή εικόνα της είνε στενά συνδεδεμένη με μία τρομερή σκηνη της οποίας έγινε μέρος ένα βράδυ σε μία έλευνη μπαράκι του Νεγύ.

«Πρώτος, κύριε και κυρίες, πρώτος να δ΄ητε την νέα και όμορφη άγρια που αλμυλωσίθηκε στα παράλια της Άφρικης από τον Νάυαρχο Νέλοου...

«Ενα βράδυ που μία έντυχη έσση είχε ευκαιρώσει άπειρο πλήθος στο μέρος, έβρινε είδα την μπαράκι να γεμίζει με ήκολούθησε τους εισερχομένους...

Το παράπημα ήταν γοργό, ένα κοινό άνακατεμένο, έγρανιτικό, μερίτσια χωρίς καπέλλο, μερικά χαίματα, και μία γερά στο μπράτσο κάποιου άμερικανού...

«Η μπίρα της ήταν άγριος, φώναζε τρομακτικά, άνοιγοντας ένα στόμα πλατό που άρινε να φαίνονται δύο σειρές δόντια άσπρα σαν μυγδαλάκια...

«Τι έπάγγελμα! Άφ' όυ τραγουδούσε, χόρευε, φώναζε, ουχίλασε, έφανε ένα τσιγάρο που της έδωσαν, κατάκισε με ένα σουκίλι...

«Τώρα κύριοι και κυρίες είνε ή σειρά του σουκίλιου, φώναζε ή πορτιέρας και πήρε ένα από τα άσπρα σουκίλια και κρούτησε το άπό τ' ατύπια τώδεξε στην άγρια...

«Εύγενής οίκοδεσπότης μ' έούστησε με είδα τα μάτια της Ρέν-Ρίτα (ήταν το καινούργιο της όνομα) και άρχισε να με βλέπον άδιάφορα...

«Κυρία, της είπα, ή άπατή μου ή σάς έχω συναντήσει πρό δύο έτών στο Κάζινο της Τρουβίλ, να διευθύετε με χάρη θαυμασία το κοτυλιό...

«Ακουσε είμαι ένας μανιακός άλλ' άβλαβής... Χθές σε είδα στην μπαράκι σαν άγρια να σκίζεις και να τρώς ζωντανό ένα ζώο, μου φάνηκε τόσο παράξενο, θέλησα να σε γνωρίσω...»

«Και τότε γέλασε, γέλασε ειλικρινά για τον φόβο της για μένα χωρίς άμφιβολία, κι είδα πάνω στα όυλα της τη κοραλένια την θαυμασία σερά τού...»

«Ακούηκας το άδειο μου μουκάλι στο τραπέζι λέγοντάς μου πως ήλθε να το γεμίση δομή για τον γέρο πατέρα της και τον έρωμένο της που μεθούσαν κάθε βράδυ...»

«Ακούηκας το άδειο μου μουκάλι στο τραπέζι λέγοντάς μου πως ήλθε να το γεμίση δομή για τον γέρο πατέρα της και τον έρωμένο της που μεθούσαν κάθε βράδυ...»

«Τα μάτια της έλαμπαν, μία εδιδιαθεσία την έκανε να βεχθή την έδευτελική ζωή της, την ζωή του ζώου στο κλουβί...

«Υπό την έπληξη του άψεντ έβγαζε φλόγα, μου τή διηγήθηκε όλα... Όταν σηκώθηκε να φύγη, της γέμισα το μουκάλι ρούμι και της άπέσκασα την υπόθεση να μην ξεναράγη ζωντανό σουκίλι...

«Πέρισον (περίουσι) δύο χρόνια ύστερα άπ' αυτή την ιστορία σε μία έσπερίδα είδα να φθάνη θαυμασίως ντυμένη σε δαντέλλες πολύτιμες και χρυσάφι με πολύτιμο διάδημα στο κεφάλι...

«Κατάκλητοι όλοι από την φωτοβολό ευμορφία της, τή χάρη, τή δροσιά, την έρρασαν με λουλούδια και την τριγύριζαν με θαυμασμό κ' έπαύοντες...»

«Εύγενής οίκοδεσπότης μ' έούστησε με είδα τα μάτια της Ρέν-Ρίτα (ήταν το καινούργιο της όνομα) και άρχισε να με βλέπον άδιάφορα...

«Κυρία, της είπα, ή άπατή μου ή σάς έχω συναντήσει πρό δύο έτών στο Κάζινο της Τρουβίλ, να διευθύετε με χάρη θαυμασία το κοτυλιό...

«Κυρία, της είπα, ή άπατή μου ή σάς έχω συναντήσει πρό δύο έτών στο Κάζινο της Τρουβίλ, να διευθύετε με χάρη θαυμασία το κοτυλιό...

Τρούβιλ, να διευθύετε με χάρη θαυμασία το κοτυλιό. Εκείνη ήσυχασε και με γλυκό χαμόγελο μ' άπάντησε: Κύριε, έχετε άριστο μνημονικό, πραγματικός έγω ήμουν... (Μεταφράσεις Tigress) JEAN PASSE

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΕΘΑΜΜΕΝΗ

Τά χρόνια τά όλόρθη, τά όλόγυρα χρόνια, ή άφρόπληστη κόρη κι' ό γέρο παππάς, περίπλοτο βγαίνουν, στο δάσος πηγαίνουν...

«Για δέντρα, για κρίνα τή γή ξεροκάμψεις, άξίνα;» «Για μία κ' άμμιμένη!»

«Μπορώ σ' άπάν την κόρη, και πίσω ό παππούς... Διαβάτη, μην κλας τή λυγίζση παρθένα, κ' έκείνη άπ' τής γής τή βαδειαν άγκαλιά ξανά να προβάλλη στον άσσοτο κόσμο με κάλλη και ίδια και ξένα, τ' άρχαίο σουλάκι σε νέα φοιλά...

«Αυτός άπ' τους δύο, αυτός ό νεκρός που σε κρύο και νύχτα, ό λαχτάρα! νεκρός δίχως ύπνο και τάφο γυρνά...»

K. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΞΕΝΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ΟΙ ΑΡΠΕΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ

«Η νύχτα ξετυλίγονταν άστρούνη, γοαμένη, κι' άκούγαμε τα κήματα που θεό τραγουδι λέναν...»

«Ό! νύχτα ή όρια πλάση αυτή μονάχα έμάς να κλάην! Ό! πόσο κάποτε ήμωνα μικρός και πλανιμένος! μα πόσο όί άρπες όί χροιάς στη βαθιά νύχτα με κάναν άπ' άγάπη άγνή να κλαίο, ξεσαλαβό...»

«Και πόσο ή πλάση γίνονταν λαμπρή, γαληνεμένη ένοι σε' άβρά σου γόνατα του δάκρυ μου κλυδούσε...»

QUO VADIS?

«Σάν πόσες έλλάνα φορές τον πρώτο χωριμκουόλα μου, μα τί να πώ, σ' άγαπώ και δέν ξεχνώ πόσο άγαπιώμασαν οι δύο μας...»

«Το πέτυχα και μιμ' άβραδειά ξαναπύρες τάφιλά μου...»

Αθηναία ή Έδαρχιωτοούχα;

Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΜΙΑ ΠΡΟΙΚΑ 3.000-5.000 ΔΡΑΧΜΩΝ. ΑΛΛΑ ΔΩΡΑ 500 ΔΡΑΧΜΩΝ.

Σάσα (Έξ Αθηνών)

«Η Σφαίρα» προσήκοντες δημοφήματα επί τη βάσει του άνατίρω έρωτηματος...»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

Σμαρτζής, Α. Βασίλας, Κ. Χαλκιάς, Ζ. Βιδάλης, Α. Μπαλάσκας, Τ. Τυρανής, Α. Κυρατσούλης, Χ. Καραφωτιάς, Π. Καλογερόπουλος, Α. Θεοχάρης, Ι. Καραμήτας, Φιλή Λάφου, Ι. Ζαγανίδης, Γ. Θεοδοσοκόπουλος, Α. Παπαμανιάτης, Ε. Δημητρουλάς, Ν. Κορδούλης, Κ. Μούσης, Μ. Πλατάκης, Γ. Μπαλάνης, Θ. Σίδερης.

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

Αφρδς (Έκ Θεσσαλονίκης)

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

«Αναγνώσται: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας; Αναγνώστρια: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;»

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

Table with 4 columns: Φύλ, Αθηναία, Ψήφοι, Έδαρχιωτοούχα, Ψήφοι. Rows include 160 Έδελβάς, 161 Ρομανική Νύξ, 162 Καστανή, 163 Μελάν, 164 Άνθοσμέλη Άμυγδαλιά.

«Ο κατάλογος αυτός θα δημοσιευτεί στερεοτυπικός, προστιθεμένων καθ' έβδομάδα των δημοσιευμένων εις κάθε φύλλον φωτογραφιών και των ψηφών που λαμβάνει έκαστη...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

«Εκ των ός άνω 307 ψηφοδελτίων, τα 248 είνε γενικά ύπερ της Έδαρχιωτοούχας και τα ύπολοιπα 64 ύπερ της Αθηναίας...»

Τὰ ραβασάκια τοῦ Μητροῦση

ΑΝΗΜΗΘΟΡΟΣ

Περδίζω μ' πλὴ μ' Αὐτὴν τ' βδομάδα δὲ στέκωμι καλὰ στὰ κώτσα μ' οὐρὴ μαντζουράνα μ', ἀνήμπορους εἶμι, μὴ δὲ-χους νὰ ξέρου τι λύκου ἔ-χου Κατ' σὰ γοῖμπ' κί κιάτ' σὰ λυσαντερία, γιατί κί οἱ δύγιοι αὐτίνες ἀρ-ρώστειες ἀρχ'σαν νὰ σέρ-νοντι μαθὲς τώρα κοντὰ ἰδῶ στ'ν Ἀνθήνα.

Μ' σάμπους ἰγὼ μουνανὰ εἰμ' ἀνήμπορους τούτου τ' ἔν κινὸ γιὰ οὐλοὺς οὐ κουσμάτ'ς; Ἀπ' τ' νιὰ μεριά, γλιέπ'ς, ἡ ἀπόκορηγες ἀπ' γλιεντουκόπαγαν οὐ κόσμου κί χόρεβαν μέγρ' τὰ χαράματα, κί ἀπὲ βγαίνοντας ὄξου ζε-στοί κί ἰδρουμέν' τ'ν ἀρπαζαν τ'ν ποῦντα. Κί ἀδὲ οἱ γυναῖκες π' τὸν σινηθάνε νὰ χορέβ'νι οὐλόζαρις, γιὰ νὰν τ'ς γλιέπ'νι οὐλα τὰ πάν-τα τ'ς κί νὰ μὴν τυχ' κί τ'ς πῆ οὐ ἄλλους κει-ποῦρες γιὰ στραβουκάνες, αὐτίνες εἰν' κί ἄν εἰν' π' κρουολόσαν μὴ τοῦ τσουβάλ. Κί ἀπὲ τ'ν ἄλλ' μέρα:

—Τί ἔχ'ς π'λάκι μ';
—Γοῖμπη ἔχου.

—Ψόφους νὰ σὶ πιάσι' ποληουσαπερδῶνα γιὰ νὰ μάθ'ς ἄλλ' βουλά νὰ μὴν τρέχ'ς στ'ς χουρούς ὄπου σ' ἔκανι ἡ μάννα σ' κί οὐ κα-τέρας σ', σὰ νὰ λιέμι τσιτσιδου!

Κί ἀπ' τ'ν ἄλλ' μεριά τὰ σαρακουσιανὰ, π' λιές, οὐρὴ παγῶνα μ', μὰς χάλασαν κί αὐ-τίνα τοῦ στομαχ' κί εἶμαστ' οὐλ' γιὰ τοῦ δι-όουλου πιπέξ'.

Ἄμ εἰνι νὰ μὴ σ' χάλασ' τοῦ τσουμάχ', οὐρὴ κανερίνα μ', φόντις σὶ καίτ'νι οἱ παληουμπι-ζιβέγκ'δες βρώμια θαλασσ'νὰ κί τουρσά μὴ γλυκίδ' δ'λητηριασμένω! Οὐ Κύργε φυλακὴν τοῦ στόματι μ' νὰ μὴ φῶ τίποτος τέτοιου κί πάου ἀνατλα στοῦν ἄλλου κόσμου οὐ κα-κότ'χους!

Ἄκους, οὐρέ, νὰ φριμακῶν'νε ἔτο γιὰ τζά-μα κί βερσεῖ τοῦν κουσμάτ' οἱ θεουτούμπ'δες κί νὰν τ'ς ἀφήν'νε ἀκόμα νὰ ζοῦν! Ἐἶ οὐρέ νὰ μ' ἔκαναν γιὰ νιὰ μέρα γενικὸν γιτριβέναγα κί τόντινες νάγλιετες πῶς θὰν τ'ς κρέμαγα οὐλ'νοὺς μὴ τοῦ κεφάλ' σὰ κιάτ' γιὰ νὰν τ'ς βγοῦν οἱ σ'κουταργίες ἀπ' τοῦ στόμα κί νὰν τὰ ξεράσ'νι οὐλα μαζὶ ὅσα μὰς ἔχ'νι φκιάσ' οἱ θεουπαίχ'τες!

Ναυβέ-αγα ὁμως δὲ μὲ κίν'νι, γιατί ἔχ'νι τοῦ κακὸ ἰδίωμα νὰ ρουτή μωθὲς οὐ κόσμους τί εἰν' οὐ πάσα ἔνας κί μένα οὐ μὲ γνωρίζ'νι σὶν τ'ν κάρικη δεκάρα τί προῖμμα εἶμι.

Τάσιπαμαγ αὐτίνα, ἰγὼ προθυπουργὸς κί μέγας βελύξ'ς κί ἀκόμα παραπάν' θὰ γένου, μουνανὰ ὄντες θὰ πάρ'νι ψήμφου οἱ γυναῖκες, γιατί εἰνι οὐλες παλαβὲς κί γὼ ἀκόμα παλα-βούτερος κί γιὰ ταῦτου μ' ἀγαπάν σὰ σ'νά-διρφου.

Μόνε δὲ μ' λιές τώρα πῶς θὰ γιαιτρονκου-μ'θῶ μουνάχους κί ἔμοις ποῦεμι; Ἐργα-λάδ', ἐπ'γα κ'νίνου, αὐτίνα ὁμως δὲν κίν'νι τί-ποτας δίχους τὰ παριπόμενα τ'ρήματους. Θέ-λου τρέν'μου, θέλου βεντουξίς, θέλου προ-ποίησ' κί ποῖος νὰ μὴ περιπορηθῆ τοῦν ἀρα-χλου! Ἰκειὸ τοῦ κειφουδουκ'δ' ἀπ' νταραβιρί-ζιτι μαζὶ μ', δὲν τ' ἀφήν'νε, γλιέπ'ς, τ' ἀφεν-τ'κὰ τ' νάρθ' κινὰ νύχτα στ'ν κάμερὴ μ' νὰ μὴ ζιτάν' κί νὰ μὴ γιάν'. Πῆρα κί γὼ ἔταν καληφ'λου, τοῦν Κίτσου τοῦν Καρλάφ', γιὰ νὰ μ' κίν'νι μασσάζ' στὰ πλιευρά, κί κειὸς μ' ἔξεδου τ'ν πλάτ' μὴ τ'ς χερουχίες τ', κί ὄντας ἔκανι νὰ μ' ὀξ' βεντουξίς μ' τσουρούφ'σι οὐ-λου τοῦ κουρμί.

Ἄμ τοῦ ξέρου γὼ πῶς αὐτίνες οἱ δ'ληές θέλ'νι γ'ναίκεια χέρια γιὰ νὰ γέν'νε. Φταῖου γὼ μαναχὰ κέξ' μ' ἀπ' τόσουν κί κινὸ δὲ φρόν-τ'σα νὰ καλουπιάνου κινὰ σουκόμα, γιὰ νὰ-χου κί τ'ν ὑγεία μ' διάφουρου μαζὶ τ'ς.

Ἄς εἰνι, πρῶτα οὐ θεὸς νὰ γένου καλά, κί ἀπὲ θὰ πάρου σβάρνα οὐκα τὰ σουκουμεία, ὅσου π' νὰ βρου μίνια π' νὰ μ' ἀρέσ' κί νὰν τὰ σουρεῖον μὴ δαῖτην ζεῖκι κί χουζουρ' δίχους νὰ φουβῶμε μάειδι ἀρρώστεια, μάειδι χά-ροντα.

Ταῦτα κί μένου γειά σ' κί ἀντίου μ'

Μήτρους Κουρνόγαλους

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΗΓΕΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Τὰ ἡμάτατε, ἀδελφοὶ ἐν Χρισθῷ καὶ «Σφαιρί», τί φαῖνι μερικοί ἐνθάδε καὶ ἐν Ἀμερ'κῇ, τὸ ὁποῖον περὶ αἰώνιον βίον; Λέγουσιν δηλαδὴ ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν Γραφῶν ἠγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν καὶ μεθ' οὐ πολὺ καιρὸν, ἤγουν τὸ χίλια ἐνεναεκάσια εἰκοσι πένθε, κατόπι πολλῶν πολέμων καὶ φασσιῶν, πλεόντων εἰς τὸ αἷμα τῶν βουβαλῶν, τὸ ὁποῖον

ὡς βεβαίω τὸ Ἀγαθαγγέλου τὸ βιβλίον, εἶτα ὁ θάνατος θέλει καταργηθῆ τὰ κοιμητήρια εἰς ταβέρας μεταβληθῆ καὶ ἀθάνατοι γινόμενοι ἅπαντες οἱ θνητοὶ θέλομεν λάβει τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰρήνην καὶ ἀθανασία βασιλεύουσα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ὁποῖον μεγαλειον. Τότε γοῦν καγὼ ὁ γεραρός, οὐκ θέλω ἀποθνήξει ἐδέποτε καὶ ποσῶς, ἀλλὰ μετατρέπομενος εἰς νέον, κοτσονάτον καὶ ὄρατον, καὶ ὡς τὸ δένδρον τῆς λεμονέας ἀειθαλῆς θὰ γίγω διαβόητος τῶν γυνῶν κατακτητῆς, κοινῶς δονζουάνιος, ἀκμαῖος, διαχυτικός καὶ ἀρειμάνιος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος χαίρετε καὶ ἀνδῶν.

Ὁ Ἀγκαθάγγελος

Ἀριερούται στὸν Ἀγκαθάγγελο

Καὶ μένε Ἀγκαθάγγελε, ἂν πόσον σὲ ποῶ! Σάν βλέπω τὴν εἰκόνα σου, τὰ κλάμματα ἀρρινῶ. Καὶ σὲ οἰκτεῖρω, φουκαρὰ κῦρ γέροντα ἐργένη, σάν βλέπω ἀπ' τὸν ἀγκῶνα σου τὸ χέρι σου νὰ βγαίνη. Ἐνα ψαλίδι χίθηκε γιὰ τὴ φανοτόνια πού ἔξέχουν ἀπ' τὴ μούτρα σου σάν ἀρχοντοπαλκόνια! Σάν φουσοκομένους περπατεῖς, δὲν εἶσαι στὰ καλά σου. Μὴν εἶνε ἀπ' τοὺς φασίολοὺς πού προστῆκε ἡ κοιλιά σου; Τὸ βιβλίκι σου λειψὲ στὸ χέρι σου νὰ ἔχης, ἐνῶ γιὰ σὺ ζυξὲ νηστικός μέρα καὶ νύχτα τρέχετ'ς. Γιὰ σιγγύριου μὴ σταλιά, κῦρ-γέρω φουκαριάρη, μὴν ἀρπαχτῆς κἀνα πρωτὶ ἀπὸ τὸ σκουκιδιάρη... Θὰ σοῦγραφα κ' ἄλλα πολλά, μὰ ἔλα πού φοβοῦμαι μὴν παροστενοχωρηθῆς καὶ δὲν σὲ ξαναἰδοῦμε. Ἀθῆναι. Κ. Σακελλαρίδης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΟΛΙΓΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ἄγγελος πρωτοστάτης ἐκ τῆς «Σφαιρας» ἐπέμφθη εἰπεῖν τοῖς ἀναγνώστασις τὸ χαῖρε. Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον δολλαρίου καὶ στεργίνας, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον τῆς πτω-χῆς μας τῆς δραχμῆς. Χαῖρε τῶν ἀστεγῶν πᾶσα ἡ κτίσις, χαῖρε ὅτι νεόπλουτος ἔγινε ὁ κτίστης. Χαῖρε τῶν θαυμάτων Χανοῦσεν τὸ προοί-μιον, χαῖρε τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ τὸ κεφά-λαιον. Χαῖρε κλιμαξὲ τῶν ὑπουργείων ἢ ἀνέρχον-ται οἱ βουλευταὶ, χαῖρε γέφυρα ἐνώνουσα χᾶσμα τὸ πολιτικόν. Χαῖρε τὸ φῶς ἀπλέτως δίδουσα, χαῖρε τὸ γιὰ ἀπαύστως νοθεύουσα. Χαῖρε ἀρουρα βαστάζουσα τοὺς κηφῆνας τῆς ζωῆς, χαῖρε τράπεζα πανάκριβος τῶν

Τὸς Βλάμη τὰ καμῶματα

ΑΝΤΑΜΑΝΤΗΣΙΣ

Γιὰ σταθῆτε, ρὲ κόριτσα, γὰ σᾶς τὰ ψάλλω κί ἀπ' τὴν ἀνάποδη, γιατί δὲν τὸ κάνετε καλὰ ὅπως τὸ κάνετε νὰ μὴ γράφετε στὰ κινὰ κί ποῦ-εἰνε στὸ Μέτωπο, κί αὐτὸ πολὺ μού κακοφαίνεσαι, μὰ τὴν ἀν σταση! Γιατί δηλαδῆς νὰ τὰ περφορ-νᾶτε οὕτω πως καὶ ἀσοστό-λω; Τί τοὺς λείπει; Ἀσί-κηδες δὲν εἰναι, ντεριμπεν-τέρηδες δὲν εἰναι, καρδιά δὲν ἔχουνε κί αὐτοὶ; Θέ-λουνε κεί ἀπάνου πού βρε-σκονται ἕνα δρομὶ αἰστη-μα ἐντὸς φακέλλου νὰν τὸ ἐνωστοῦνε ἐγκαρδίως καὶ νὰ ξεχάσουνε γιὰ μίαν στιγμῆς τὰ βάσανά τους—νοῦζῶ;

Ἐσεῖς ὁμως ὄλο καὶ ὁ-γρὸν ἀγοράζετε καὶ τὴν πάπια μὰς κάνετε. Ἄλλὰ ξεχασα, πὲς—αὐτοὶ εἶναι μακρὰ κί ἔσεῖς πᾶτε συμφῶως τοῦ Εὐαγγελίου πάντοτες, καὶ ὄλο τὸν πλεσίω σας ἀγαπεῖτε.

Μὲ κείνους ποῦεἰνε δὲ ἀνταλλάζετε φόρτια, μὲ τοὺς μακροῦθεν πού σὲ ξέρω, πού μὲ ξέρεις; Ἐτοῖ τῶχομε; Κοίμια πού τὸ λέει καὶ τὸ τραγοῦδι πῶς κείνος πού φεύγει λησμονεῖ, κείνος πού μένει ἐνθυμᾶται! Δὲν μὰς βρωῖτε μιά μυτιὰ λέω γὼ, νὰ γελᾶσουμε!

Ἐτοῖ καὶ τὴν προάλλη ἔλαβα ἕνα γράμμα παρφομέν καὶ μπλουμαρῶν ἀπὸ κάποια δε-σποινίς πού μοῦγραφε πῶς φοβᾶται γιὰ τὰ γκαρίκκια καὶ θέλει νὰ μὴ γνωρίσῃ.

Μπράβο, τῆς ἀπαντᾶω γὼ, γιατί ὄχι; Τὴν παρθενιά μου θὰ φυλάξω δηλαδῆ; Γράψε μου πού καὶ πῶς θέλεις ν' ἀνταμωθοῦμε, νῆρθω μὲ τὴν πρώτη, —κορῶδο εἶμαι;

Καὶ τί μου ἀπαντεῖ αὐτὴ ἡ λαϊκιά; Πῶς δὲν εἶναι ἀνάγκη, λέει, νὰ δόσουμε ρεντερὸ οὐτε καὶ ν' ἀνταμωθοῦμε. Ἐτοῖ μὲ τὰ γράμ-ματα, λέει, νὰ γνωριστοῦμε...

Ἄκου δουλεῖα πού τὴ βοήκει ἡ μυστήρια! Ἐρὲ καὶ πῶς δὲ μοῦσκαες, ρὲ δεσποινίς φάβα! Ἄν ξέρω δηλαδῆ καὶ τρία γράμματα, νὰν τὰ ξοδέρω γιὰ νὰ στὰ γράφω ἔσθνα κί ὄλα τὰ ἔξοδα εἰς βάρος μου, ἄνευ μεδὲν ἀντάλλαγμα!

Ἐτοῖ, γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ πατέρα μου, ἔ; Δὲ σφάξανε γι' αὐτὴ δουλεῖα, λέω. Τὴν κορῶδα μὰς κάνεις, ἢ γιὰ κανένα ἀποτοιοῦτο μὲ πέ-ρσας ν' ἀεροσαχλαμαρίζουμαι ἐπιστολόχαρτος καὶ νὰ τρέχω στὸ ποστρεστάντι, πού γίνεται ὄλη μέρα κεί χᾶμο τόσος συναστιγμός, γὰ μού πατήσῃ κινένας τὸν κᾶλο, κί ὕστερις τρέχατε νὰ διῆτε περικαλῶ πῶς γίνεται ὁ ἀν-θρῶπος φονῆας δίχως νὰν τὸ θέλῃ. Κόβε, ρὲ σαχλαμποῦχλα!

Ἄν θέλεις κί εἶσ' ἄξα νὰ μὲ γνωρίσης, ἔλα τὸ βραδάκι κίτου στὸ Θεσεῖο, στὴν πλατέα τῆς Ἀβεσσυνίας, νὰ σὲ ξηγήσω ἕνα χερὰκι τρία κί ἕνα, κί ἄν σ' ἀρέξω ἔπειτα συνέχεια. Ἄν δὲ σ' ἀρέξω, ὄρσε κί ἀπὸ δῶ πᾶν κί οἱ ἄλλες, γιὰ νὰ ξέρης.

Ὅχι ἔρωτας μὲ τὸν ἀσύρματο! Τὰ κουβεν-τιάζω σάν καλὸ παιδί;

Κί ἔξ ἄλλον, ρὲ χυλασμένη κλαπαδόρα, ἂν ἔχης κέφι κί ὄρεξι νὰ γράφης, γιατί δὲ γρά-φεις στοὺς πολεμιστάδες, νὰ κίνης κί ἕνα μυστήριον στὴ ζωὴ σου;

Χε ραφέτησι θέλετε, ψήφο θέλετε, μεγαλειὰ ζητᾶτε, κί ἔκεινο πού πρέπει νὰ κάνετε δὲν τὸ κάνετε. Περὶ καθῆκο τίποτις, ρὲ εὔαι. Ντροπῆ σας καίμενες!

Ἐγγήθηκα ἀβέρτα, ρὲ μακαντάσηδες; Ο ΒΛΑΜΗΣ

Χρόνον ρεστοῶν. Χαῖρε τῶν γυναικῶν τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε τῶν πενηδρῶν τὸ ἀ-νίκητον θράκος.

Χαῖρε μὸδα δι' ἧς ἐγυμ-νόθη ἡ γυνή, χαῖρε ἀκρί-βεια δι' ἧς ἐνεδύθημεν ὀάκη

Χαῖρε τῶν τραμ ὀδηγῆ ὄταν κόβης ἀνθρώπους, χαί-ρε κἀντων τῶν σωφφερ εὐ-φροσύνη.

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν φου-στῶν, χαῖρε κατὰπτωσις τῶν ἡθῶν. Χαίρετε νύμφα ἀνυμφαῖτοι, Ο ΠΑΤΕΡ ΠΑΧΑΜΙΟΣ

